

جمهوری اسلامی ایران
سازمان برنامه و بودجه کشور
سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان تهران
معاونت آمار و اطلاعات

وضعیت بازار کار استان تهران ۱۳۹۹

گروه آمارهای ثبتی، فرابری و پردازش داده ها

• شماره نشریه: ۱-۱۴۰۰

• سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان تهران - معاونت آمار و اطلاعات

• وضعیت بازار کار استان تهران - ۱۳۹۹

• تاریخ انتشار: خرداد ۱۴۰۰

• تهیه کننده: حمید رضا قاسمی موقر

فهرست مطالب

۱	مقدمه
۲	تعاریف و مفاهیم
۵	ضرورت معیار یک ساعت کار
۶	اینفوگراف بازار کار استان تهران
۷	نتایج
۱۶	نقشه

فهرست جداول

۸	جدول ۱- شاخص‌های عمده نیروی کار ۱۵ ساله و بیشتر بر حسب جنس، نقاط شهری و روستایی: ۱۳۹۹
۱۳	جدول ۲- شاخص‌های عمده نیروی کار ۱۵ ساله و بیشتر استان تهران: ۹۹-۱۳۹۰
۱۵	جدول ۳- شاخص‌های عمده نیروی کار استان‌ها: ۱۳۹۹

فهرست داده‌های تصویری

۶	اینفوگراف بازار کار استان تهران
۷	طبقه بندی جمعیت استان تهران از حیث وضعیت بازار کار
۹	نمودار ۱- نرخ مشارکت اقتصادی کل کشور و استان تهران در سال‌های ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۹
۱۱	نمودار ۲- نرخ بیکاری کل کشور و استان تهران در سال‌های ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۹
۱۶	نقشه نرخ بیکاری استان‌ها: ۱۳۹۹

مقدمه

کار وجه اشتراک و شرط لازم زندگی انسان در جامعه است. کار از جمله مهم‌ترین نیازهای بشری می باشد که با علاوه بر تامین زندگی بر سلامت جسم و روان انسان نیز تاثیر گذار است. مساله اشتغال و بیکاری از جمله موضوعات اساسی در اقتصاد می باشد، به نحوی که افزایش اشتغال و کاهش بیکاری از اهداف برنامه ریزان و دولت ها است. به همین خاطر طرح آمارگیری نیروی کار با هدف برآورد شاخص های مهم نیروی کار به صورت فصلی و سالانه و همچنین تغییرات آن در کشور و استان با روش نمونه گیری چرخشی در فصول مختلف سال اجرا می شود. این طرح اولین بار در سال ۱۳۸۴ آغاز شد و از آن زمان تا کنون در ماه میانی هر فصل اجرا شده است.

در این طرح به دلیل ماهیت ادواری آن از نمونه پایه استفاده می شود. نمونه پایه، نمونه ای است که می توان از آن برای چند دوره از یک آمارگیری ادواری یا چند آمارگیری، زیر نمونه هایی انتخاب می شود. نمونه پایه این طرح برای سال های ۱۳۸۴ لغایت ۱۳۸۷ بر اساس چارچوب سرشماری عمومی کارگاهی ۱۳۸۱ ساخته شده بود. نمونه پایه بعدی از ابتدای سال ۱۳۸۸ بر اساس اطلاعات سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۸۵ مورد استفاده قرار گرفت و همچنین در نمونه پایه فعلی، از اطلاعات سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۹۰ استفاده شده است. نمونه پایه جهت آمارگیری در مناطق شهری در سال ۱۳۹۶، در زمستان ۱۳۹۵ فهرست برداری شده است. در مناطق روستایی بر اساس فرم های فهرست برداری سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۹۰ می باشد.

روش نمونه گیری این طرح، نمونه گیری احتمالی دو مرحله ای طبقه بندی شده همراه با چرخش و بر مبنای نمونه پایه است. واحدهای نمونه گیری مرحله اول خوشه های نمونه در نمونه پایه و واحد نمونه گیری مرحله دوم، گروه چرخش سه خانواری است.

لازم به ذکر است که نمونه های این طرح در سطح استان اپتیمم شده اند و لذا امکان ارائه گزارش در سطح شهرستان و یا شهر وجود ندارد. همچنین نتایج طرح به صورت فصلی در سطح کشور و برآورد سالانه در سطح استان ها اپتیمم شده است.

در این نشریه خلاصه ای از نتایج این طرح منتشر شده است و اطلاعات کامل تر بر روی سایت اطلاعات آماری استان تهران به آدرس amar.thmporg.ir در دسترس می باشد.

مسعود افشین

معاون آمار و اطلاعات سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان تهران

تعاریف و مفاهیم

• جمعیت فعال اقتصادی:

تمام افراد ۱۵ ساله و بیش تر (حداقل سن تعیین شده)، که در هفته تقویمی قبل از هفته آمارگیری (هفته مرجع) طبق تعریف کار، در تولید کالا و خدمات مشارکت داشته (شاغل) و یا از قابلیت مشارکت برخوردار بوده‌اند (بیکار)، جمعیت فعال اقتصادی محسوب می‌شوند.

• شاغل:

تمام افراد ۱۵ ساله و بیش تر که در طول هفته مرجع، طبق تعریف کار، حداقل یک ساعت کار کرده و یا بنا به دلایلی به طور موقت کار را ترک کرده باشند، شاغل محسوب می‌شوند. شاغلان به‌طور عمده شامل دو گروه مزد و حقوق بگیران و خوداشتغالان می‌شوند. ترک موقت کار در هفته مرجع با داشتن پیوند رسمی شغلی، برای مزد و حقوق بگیران و تداوم کسب و کار برای خود اشتغالان، به عنوان اشتغال محسوب می‌شود. افراد زیر نیز به لحاظ اهمیتی که در فعالیت اقتصادی کشور دارند، شاغل محسوب می‌شوند:

- افرادی هستند که بدون دریافت مزد برای یکی از اعضای خانوار خود که با وی نسبت خویشاوندی دارند کار می‌کنند (کارکنان فامیلی بدون مزد).

- کارآموزانی که در دوره کارآموزی فعالیتی در ارتباط با فعالیت مؤسسه محل کارآموزی انجام می‌دهند، یعنی مستقیماً در تولید کالا یا خدمات سهیم هستند و فعالیت آن‌ها " کار " محسوب می‌شود.

- محصلانی که در هفته مرجع مطابق تعریف، کار کرده‌اند.

- تمام افرادی که در نیروهای مسلح به‌صورت کادر دائم یا موقت خدمت می‌کنند (نیروهای مسلح پرسنل کادر و سربازان، درجه‌داران، افسران وظیفه نیروهای نظامی و انتظامی).

• بیکار:

بیکار به تمام افراد ۱۵ ساله و بیش تر اطلاق می‌شود که:

- ۱- در هفته مرجع فاقد کار باشند (دارای اشتغال مزدبگیری یا خوداشتغالی نباشند).
- ۲- در هفته مرجع و یا هفته بعد از آن آماده برای کار باشند (برای اشتغال مزدبگیری یا خوداشتغالی آماده باشند).
- ۳- در هفته مرجع و سه هفته قبل از آن جویای کار باشند (اقدامات مشخصی را به‌منظور جستجوی اشتغال مزدبگیری و یا خوداشتغالی به عمل آورده باشند).

افرادی که به دلیل آغاز به کار در آینده و یا انتظار بازگشت به شغل قبلی جویای کار نبوده، ولی فاقد کار و آماده برای کار بوده‌اند نیز بیکار محسوب می‌شوند.

● جمعیت غیرفعال اقتصادی:

تمام افراد ۱۵ ساله و بیش‌تر که در طول هفته مرجع طبق تعریف، در هیچ یک از دو گروه شاغلان و بیکاران قرار نمی‌گیرند، جمعیت غیرفعال اقتصادی محسوب می‌شوند.

● ساعت کار واقعی:

ساعت کار واقعی برای افرادی که در طول هفته مرجع در سرکار خود حاضر بوده‌اند عبارت است از تعداد ساعاتی که در طول هفته مذکور کار کرده‌اند.

● اشتغال ناقص:

افراد دارای اشتغال ناقص شامل تمام شاغلانی است که در هفته مرجع، حاضر در سرکار یا غایب موقت از محل کار بوده و به دلایل اقتصادی نظیر رکود کاری، پیدا نکردن کار با ساعت کار بیش‌تر، قرار داشتن در فصل غیرکاری و ... کمتر از ۴۴ ساعت کار کرده، خواهان و آماده برای انجام کار اضافی در هفته مرجع بوده‌اند.

● مقدار اشتغال ناقص:

مجموع ساعت کار اضافی است که افراد دارای اشتغال ناقص زمانی تمایل به انجام آن تا سقف ۴۴ ساعت در هفته را دارند.

● نرخ مشارکت اقتصادی:

عبارت است از نسبت جمعیت فعال (شاغل و بیکار) ۱۵ ساله و بیش‌تر به جمعیت در سن کار ۱۵ ساله و بیش‌تر، ضرب در ۱۰۰.

$$\text{نرخ مشارکت اقتصادی} = \frac{\text{جمعیت فعال ۱۵ ساله و بیش‌تر}}{\text{جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر}} \times ۱۰۰$$

• نرخ بیکاری:

عبارت است از نسبت جمعیت بیکار به جمعیت فعال (شاغل و بیکار)، ضرب در ۱۰۰.

$$\text{نرخ بیکاری} = \frac{\text{جمعیت بیکار}}{\text{جمعیت فعال}} \times ۱۰۰$$

• سهم اشتغال ناقص زمانی:

عبارت است از نسبت جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی به جمعیت شاغل، ضرب در ۱۰۰.

$$\text{سهم اشتغال ناقص زمانی} = \frac{\text{جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی}}{\text{جمعیت شاغل}} \times ۱۰۰$$

• نسبت اشتغال:

عبارت است از نسبت جمعیت شاغل ۱۵ ساله و بیش تر به کل جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر ضرب در ۱۰۰.

$$\text{نسبت اشتغال} = \frac{\text{جمعیت شاغل ۱۵ ساله و بیش تر}}{\text{جمعیت ۱۵ ساله و بیش تر}} \times ۱۰۰$$

• بار تکفل خالص:

$$\text{بار تکفل خالص} = \frac{\text{جمعیت شاغل} - \text{جمعیت کل}}{\text{جمعیت شاغل}}$$

● **ضرورت معیار یک ساعت کار:**

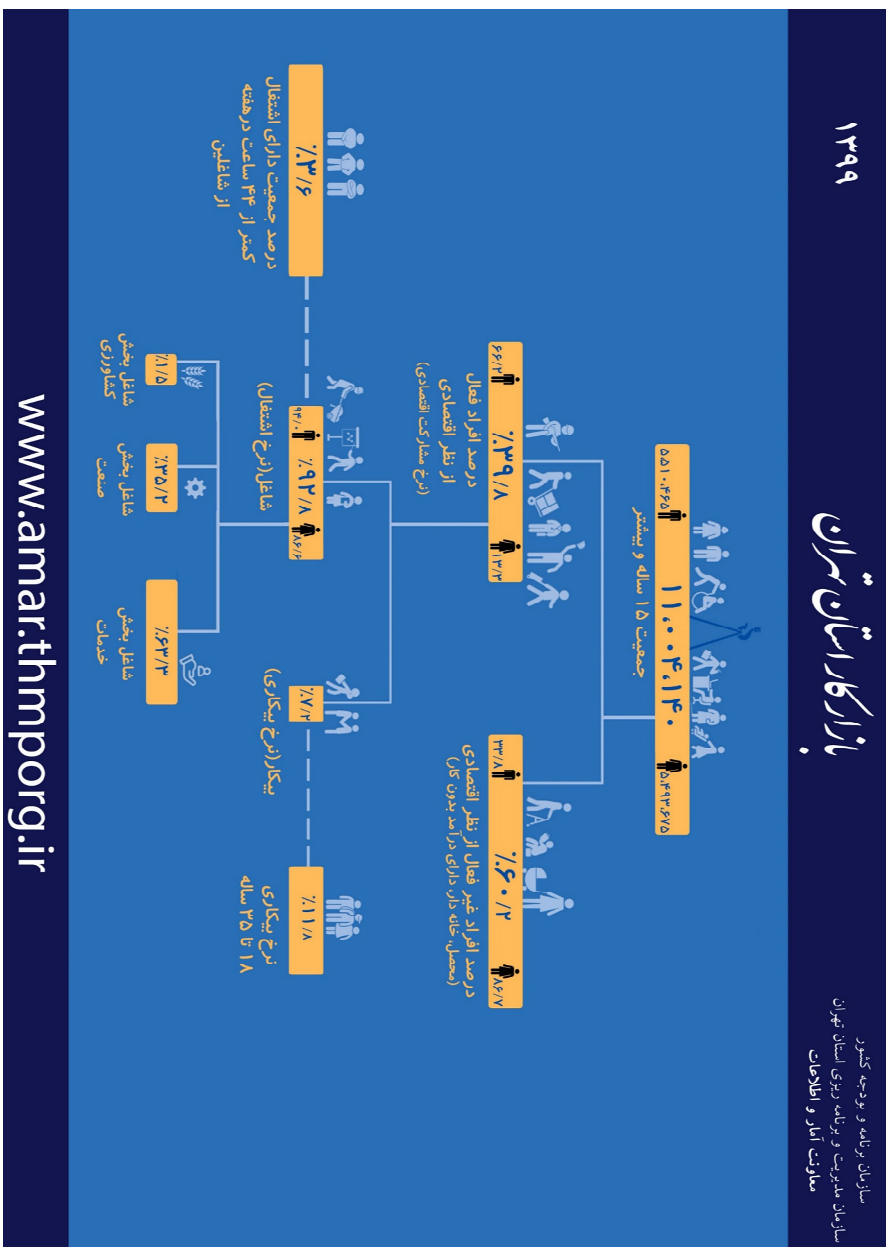
- ۱- سنجش علمی و شناخت دقیق وضعیت جاری شاخص‌های بازار کار.
- ۲- به کارگیری معیار پایه و مشترک در تولید شاخص‌های بازار کار برای مصارف اقتصاد کلان و برنامه‌ریزی.
- ۳- پوشش دادن به همه انواع اشتغال از جمله کار کوتاه مدت، کارهای موقتی، فصلی و انواع دیگر اشتغال.
- ۴- طبقه‌بندی متقابلاً منحصر به فرد و جامع از جمعیت در سن کار به سه دسته شاغل، بیکار، خارج از نیروی

کار

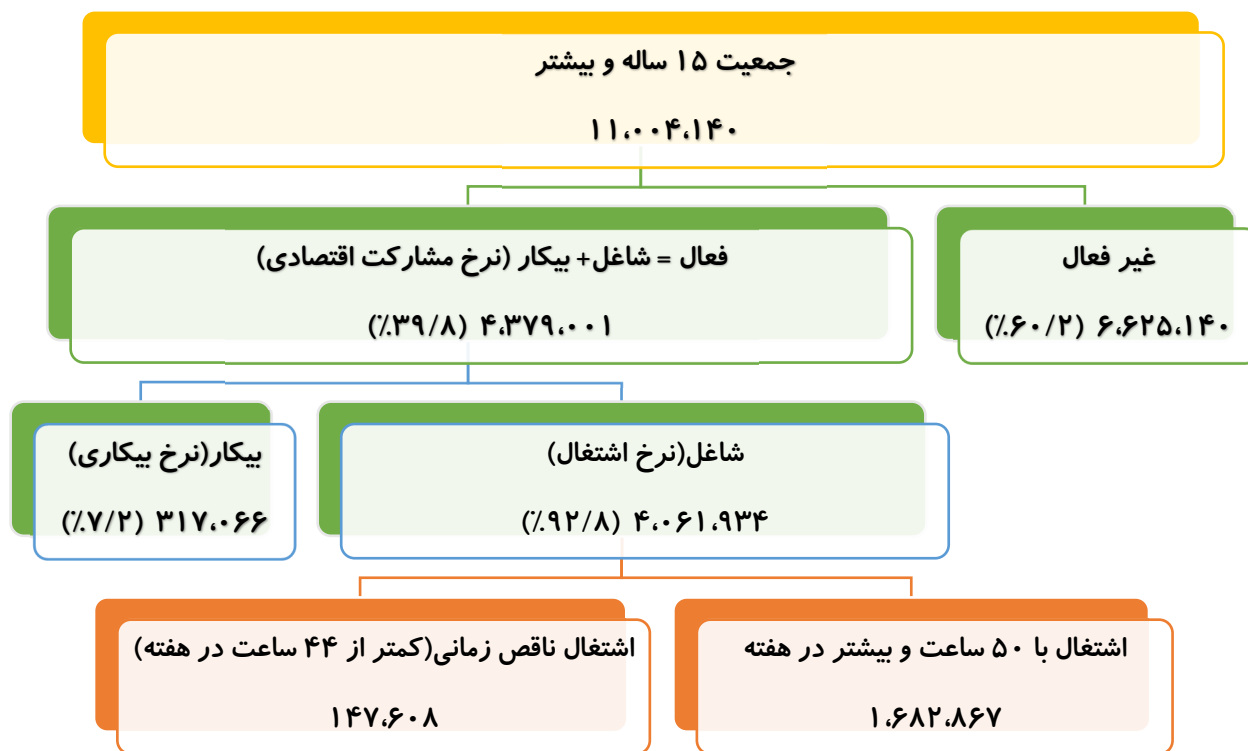
- ۵- گرفتن پوشش اشتغال افرادی که ممکن است دانش‌آموز، خانه دار، بازنشسته باشند.
- ۶- برای گرفتن تمام نیروی کار و ورودی‌های کار از فعالیت‌های اشتغال به تولید (برای محاسبه تولید ملی).

**در این طرح ما به دنبال سنجش مقدار کار انجام شده در طی
سال هستیم، لذا واحد کار ما زمان (ساعت) می باشد.**

اینفوگراف وضعیت نیروی کار استان تهران در سال ۱۳۹۹

طبقه بندی جمعیت استان تهران از حیث وضعیت بازار کار

در جدول ۱ شاخص های عمده نیروی کار بر حسب جنس، نقاط شهری و روستایی در سال ۱۳۹۹ آمده است.

جدول ۱- شاخص‌های عمده نیروی کار ۱۵ ساله و بیشتر بر حسب جنس، نقاط شهری و روستایی: ۱۳۹۹

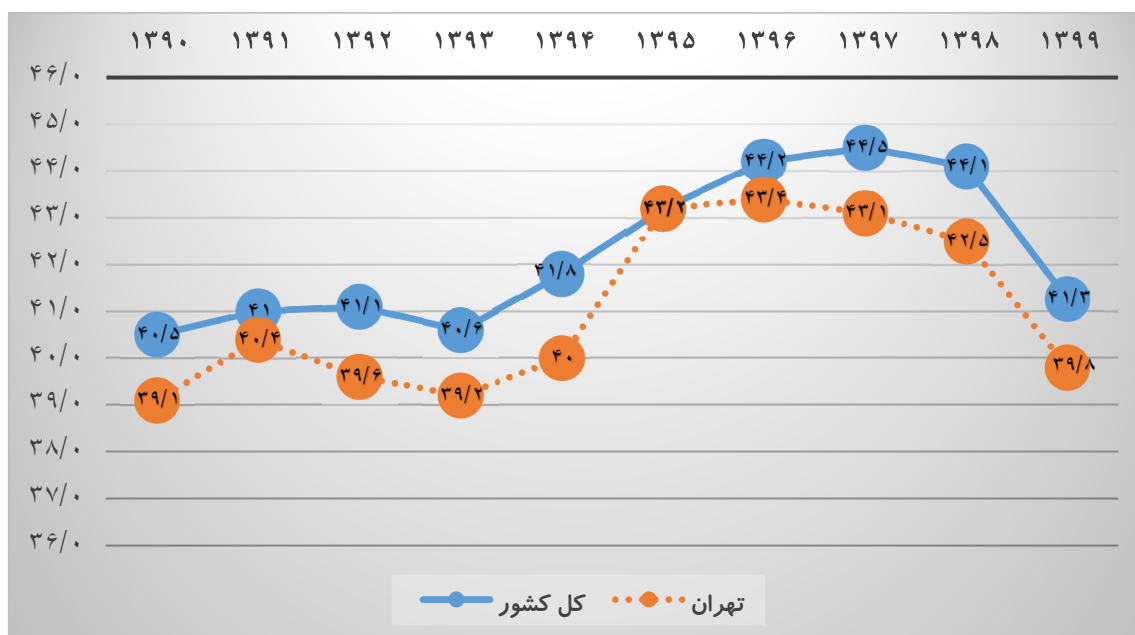
محل سکونت		کل								نقاط شهری		نقاط روستایی	
استان		کشور	تهران	کشور	تهران	کشور	تهران	کشور	تهران	کشور	تهران	کشور	تهران
جنس		مرد و زن	مرد و زن	مرد و زن	مرد و زن	مرد و زن	مرد و زن	مرد و زن	مرد و زن	مرد و زن	مرد و زن	مرد و زن	مرد و زن
نرخ مشارکت اقتصادی		۴۱/۳	۳۹/۸	۶۸/۷	۶۶/۲	۱۳/۹	۱۳/۳	۴۰/۴	۳۹/۷	۴۴/۲	۴۱/۷		
نرخ بیکاری		۹/۶	۷/۲	۸/۴	۶/۰	۱۵/۶	۱۳/۴	۱۰/۴	۷/۲	۷/۲	۷/۶		
نرخ بیکاری جمعیت ۱۵-۲۴ ساله		۲۳/۷	۱۸/۰	۲۱/۲	۱۴/۷	۳۶/۰	۳۴/۶	۲۶/۰	۱۸/۴	۱۸/۴	۱۵/۰		
نرخ بیکاری جمعیت ۱۸-۳۵ ساله		۱۶/۷	۱۱/۸	۱۴/۱	۹/۵	۲۷/۹	۲۱/۰	۱۷/۹	۱۱/۹	۱۲/۹	۱۰/۱		
نسبت اشتغال		۳۷/۳	۳۶/۹	۶۲/۹	۶۲/۲	۱۱/۷	۱۱/۵	۳۶/۲	۳۶/۸	۴۱/۰	۳۸/۵		
سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی		۹/۵	۳/۶	۱۰/۴	۳/۸	۴/۲	۲/۸	۸/۲	۳/۶	۱۳/۲	۴/۸		
سهم شاغلین با ساعات کار معمول بیش از ۵۰ ساعت در هفته		۳۴/۴	۴۱/۴	۳۸/۶	۴۶/۱	۱۱/۷	۱۵/۸	۳۵/۷	۴۰/۷	۳۰/۸	۵۳/۵		
سهم اشتغال در بخش	کشاورزی	۱۷/۴	۱/۵	۱۷/۲	۱/۶	۱۸/۶	۰/۵	۶/۵	۰/۷	۴۸/۶	۱۳/۱		
	صنعت	۳۳/۳	۳۵/۲	۳۴/۷	۳۸/۰	۲۵/۷	۲۰/۳	۳۴/۹	۳۴/۲	۲۸/۷	۵۱/۵		
	خدمات	۴۹/۳	۶۳/۳	۴۸/۱	۶۰/۴	۵۵/۷	۷۹/۲	۵۸/۵	۶۵/۱	۲۲/۷	۳۵/۵		
سهم اشتغال در بخش	خصوصی	۸۵/۱	۸۱/۷	۸۷/۱	۸۳/۹	۷۴/۶	۶۹/۹	۸۱/۸	۸۰/۹	۹۴/۸	۹۵/۰		
	عمومی	۱۴/۹	۱۸/۳	۱۲/۹	۱۶/۱	۲۵/۴	۳۰/۱	۱۸/۲	۱۹/۱	۵/۲	۵/۰		

● نرخ مشارکت اقتصادی:

در سال ۱۳۹۹ نرخ مشارکت اقتصادی جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر استان تهران ۳۹.۸ درصد بوده، به عبارت دیگر از جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر استان تهران ۳۹.۸ درصد یا شاغل یا خواهان انجام کار بوده اند. در نتیجه از جمعیت ۱۱،۰۰۴،۱۴۰ نفری ۱۵ ساله و بیشتر استان تهران، جمعیتی معادل ۴،۳۷۹،۰۰۱ نفر از نظر اقتصادی فعال و ۶،۶۲۵،۱۴۰ نفر غیر فعال محسوب می‌شوند. نرخ مشارکت نسبت به سال قبل ۲.۷ درصد کاهش یافته است و ۲۳۸،۹۳۸ نفر از جمعیت فعال استان تهران کاسته شده است. کاهش نرخ مشارکت به معنای افزایش جمعیت غیر فعال است که بدلیل رکود اقتصادی، همه گیری ویروس کرونا و سرخوردگی جوانان و زنان از ورود به بازار کار است.

نرخ مشارکت اقتصادی در بین مردان چندین برابر زنان بوده به طوری که در بین مردان ۶۶.۲ درصد و زنان ۱۳.۳ درصد بوده است که تفاوت وضعیت جنسیتی بازار کار را نشان می‌دهد. مقایسه روند نرخ مشارکت زنان از سال‌های ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۹ حاکی از آن است که این نرخ از ۱۱.۸ درصد در سال ۱۳۹۰ به ۱۳.۳ درصد در سال ۱۳۹۹ افزایش یافته است. در سال ۱۳۹۹ حدود ۸ درصد از جمعیت شاغلین زنان و ۱ درصد از جمعیت شاغلین مردان نسبت به سال قبل کاسته شده است که نشانگر این موضوع است که رکود اقتصادی به شغل زنان بیش از مردان آسیب می‌رساند.

نمودار ۱ - نرخ مشارکت اقتصادی کل کشور و استان تهران در سال‌های ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۹

● بار تکفل

بار تکفل معیشتی که از شاخص های مهم جمعیتی و اقتصادی است. تمامی مردمی که در یک جامعه زندگی می کنند در تولید کالا و خدمات و روند تامین معاش شرکت نمی کنند. هر چه در جامعه جمعیت فعال و شاغل کمتر باشد، اصطلاحاً بار تکفل یا وابستگی بیشتر است. در واقع این شاخص بیانگر نسبت وابستگی کل افراد جامعه به کسانی است که کار می کنند و با تلاش خود معیشت خود و دیگران را تامین می کنند می باشد.

هر چه مقدار شاخص بار تکفل معیشتی بزرگتر باشد، فشار وارده بر جمعیت شاغل برای تامین معاش افراد تحت تکفل افزایش می یابد. به عبارت دیگر کوچک بودن این شاخص بیانگر سطح مطلوب رفاه اقتصادی جامعه و قدرت پس انداز بیش تر و بزرگ بودن شاخص حاکی از کاهش سطح رفاه جامعه است.

بار تکفل معیشتی خالص استان تهران در سال ۱۳۹۹ معادل ۲.۴۴ بوده است یعنی هر فرد شاغل در استان تهران علاوه بر مخارج زندگی خود عهده دارد تامین معیشت بیش از دو نفر دیگر می باشد. این شاخص برای سال قبل معادل ۲.۴۰ بوده است.

● نرخ بیکاری:

بررسی نرخ بیکاری نشان می دهد که ۷.۲ درصد از جمعیت فعال استان تهران در سال ۱۳۹۹ بیکار بوده اند یعنی جمعیتی معادل ۳۱۷,۰۶۶ نفر. این نرخ نسبت به سال قبل از آن ۲.۶ درصد کاهش یافته است. تعداد شاغلین استان در سال ۱۳۹۹ نسبت به سال قبل ۱۰۳,۲۳۷ نفر و تعداد بیکاران استان نیز ۱۳۵,۷۰۰ نفر کاهش یافته است. کاهش نرخ بیکاری در سال ۱۳۹۹ نه به دلیل افزایش فرصت های شغلی که به دلیل کاهش جمعیت فعال (شاغل و بیکار) است. در طی سال های ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۹ (بجز سال ۱۳۹۷) نرخ بیکاری استان تهران از کشور کمتر بوده است.

نرخ بیکاری در بین زنان به مراتب بیشتر از مردان بوده به طوری که نرخ بیکاری مردان ۶.۰ و زنان ۱۳.۴ درصد بوده است.

نرخ بیکاری برای جوانان ۱۸-۳۵ ساله ۱۱.۸ درصد و برای جوانان ۲۴-۱۵ ساله معادل ۱۸ درصد می باشد. تفاوت زیاد نرخ بیکاری جوانان با نرخ بیکاری کل نشانگر بیکاری گسترده در بین جوانان است.

نمودار ۲ - نرخ بیکاری کل کشور و استان تهران در سال‌های ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۹

● اشتغال ناقص زمانی:

بررسی سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی استان تهران در سال ۱۳۹۹ نشان می‌دهد که ۳.۶ درصد از جمعیت شاغل استان دارای اشتغال ناقص بوده‌اند که جمعیتی معادل ۱۴۷,۶۰۸ نفر را در برداشته است. از آنجایی که این نوع از اشتغال نیازهای شخص و خانواده را برآورده نمی‌کند و با کار شایسته نیز همخوانی ندارد، اگر جمعیت این شاغلین را نیز به بیکاران استان اضافه کنیم، نرخ بیکاری به ۱۰.۶ درصد می‌رسد.

این شاخص در بین مردان بیشتر از زنان و در نقاط روستایی بیشتر از نقاط شهری بوده است. همچنین این شاخص در استان تهران نسبت به متوسط کشوری ۵.۹ درصد کمتر بوده است. قابل ذکر است در نتایج منتشر شده سال ۱۳۹۹ میزان ساعت کار واقعی شاغلین در کلیه مشاغل و مقدار اشتغال ناقص زمانی منتشر نگردیده است.

● سهم شاغلین با ساعات کار معمول بیش از ۵۰ ساعت:

۴۱.۴ درصد شاغلین استان تهران که معادل ۱,۶۸۲,۸۶۷ نفر به طور معمول بیش از ۵۰ ساعت در هفته کار می‌کنند در حالی که این نسبت برای سال ۱۳۹۸ معادل ۴۷.۶ درصد بوده است. به طور کلی روند این شاخص از سال ۱۳۹۰ تا کنون کاهش بوده به طوری که از سهم ۵۴.۴ درصدی در سال ۱۳۹۰ به ۴۱.۴ درصد در سال ۱۳۹۹ کاهش یافته است.

این شاخص در بین مردان نسبت به زنان و در نقاط روستایی نسبت به نقاط شهری بیشتر بوده است. همچنین این شاخص در استان تهران نسبت به کل کشور ۷ درصد بیشتر بوده است. این شاخص در کنار اشتغال ناقص زمانی نشان از امکان اشتغال زمانی بیشتر شاغلین در استان تهران را نشان می‌دهد.

نکته مهم در خصوص سهم شاغلین با ساعات کار به طور معمول بیش از ۵۰ ساعت این است که دلیل این کار چیست و نقش این کار مازاد بر جسم و روح انسان مساله مهمی است که اطلاعاتی از این طرح در این خصوص به دست نمی‌آید.

● اشتغال بخش‌های مختلف:

بررسی اشتغال در بخش‌های عمده اقتصادی استان تهران در سال ۱۳۹۹ نشان می‌دهد که بخش خدمات با ۶۳.۳ درصد بیشترین سهم اشتغال را به خود اختصاص داده است. در مراتب بعدی بخش‌های صنعت با ۳۵.۲ درصد و کشاورزی با ۱.۵ درصد قرار دارند. سهم شاغلین در بخش خدمات استان نسبت به سال قبل ۱.۴ درصد کاهش یافته است که می‌تواند متاثر از همه‌گیری ویروس کرونا باشد.

در مناطق شهری بیشترین اشتغال در بخش خدمات و سپس صنعت و کشاورزی به ترتیب ۶۵.۱ و ۳۴.۲ و ۰.۷ درصد بوده است. در مناطق روستایی بیشترین سهم اشتغال در بخش صنعت و سپس خدمات و کشاورزی با سهم‌های ۵۱.۵ و ۳۵.۵ و ۱۳.۱ بوده است.

جدول ۲ - شاخص های عمده نیروی کار ۱۵ ساله و بیشتر استان تهران : ۹۹-۱۳۹۰

شرح	۱۳۹۰	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴
جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر	۱۰,۰۹۳,۰۵۸	۹,۸۹۷,۱۸۹	۹,۹۰۸,۶۹۵	۱۰,۱۴۶,۸۹۶	۱۰,۷۸۵,۸۱۰
جمعیت شاغل	۳,۵۰۳,۷۹۸	۳,۵۳۴,۵۷۹	۳,۵۳۸,۳۷۱	۳,۶۵۰,۱۰۶	۳,۹۶۱,۳۵۸
جمعیت بیکار	۴۴۷,۵۱۰	۴۶۴,۳۴۹	۳۸۸,۲۰۸	۳۳۱,۱۶۹	۳۵۰,۰۵۱
نرخ مشارکت اقتصادی	۳۹/۱	۴۰/۴	۳۹/۶	۳۹/۲	۴۰
نرخ بیکاری	۱۱/۳	۱۱/۶	۹/۹	۸/۳	۸/۱
نرخ اشتغال	۸۸/۷	۸۸/۴	۹۰/۱	۹۱/۷	۹۱/۹
نسبت اشتغال	۳۴/۷	۳۵/۷	۳۵/۷	۳۶	۳۶/۷
نرخ بیکاری ۱۸-۳۵ ساله	-	-	-	-	-
نرخ بیکاری ۱۵-۲۴ ساله	۲۱/۶	۲۷/۲	۲۴/۶	۱۸/۶	۱۹
سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی	۴	۳	۴/۵	۵/۷	۴/۹
سهم شاغلین با ساعات کار معمول بیش از ۵۰ ساعت	۵۴/۴	۵۳/۴	۵۱/۸	۴۷/۸	۴۳/۶
سهم اشتغال در بخش	کشاورزی	۱/۴	۱/۶	۱/۱	۱/۲
	صنعت	۳۵/۹	۳۳/۹	۳۷/۱	۳۵/۵
	خدمات	۶۲/۷	۶۴/۵	۶۱/۱	۶۳/۳
سهم اشتغال در بخش	خصوصی	۷۶/۶	۷۵/۲	۷۸/۱	۷۸/۶
	عمومی	۲۳/۴	۲۴/۸	۲۱/۹	۲۱/۴

جدول ۲ - شاخص های عمده نیروی کار ۱۵ ساله و بیشتر استان تهران : ۹۹-۱۳۹۰ (ادامه)

شرح	۱۳۹۵	۱۳۹۶	۱۳۹۷	۱۳۹۸	۱۳۹۹
جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر	۱۰,۲۸۰,۱۰۵	۱۰,۴۱۸,۸۴۰	۱۰,۶۷۵,۶۱۶	۱۰,۸۷۲,۲۸۳	۱۱,۰۰۴,۱۴۰
جمعیت شاغل	۳,۹۲۸,۷۴۰	۴,۰۲۹,۵۳۷	۴,۰۳۷,۶۶۸	۴,۱۶۵,۱۷۲	۴,۰۶۱,۹۳۴
جمعیت بیکار	۵۱۷,۱۷۵	۴۹۶,۳۰۱	۵۶۲,۲۹۹	۴۵۲,۷۶۷	۳۱۷,۰۶۶
نرخ مشارکت اقتصادی	۴۳/۲	۴۳/۴	۴۳/۱	۴۲/۵	۳۹/۸
نرخ بیکاری	۱۱/۶	۱۱	۱۲/۲	۹/۸	۷/۲
نرخ اشتغال	۸۸/۴	۸۹	۸۷/۸	۹۰/۲	۹۲/۸
نسبت اشتغال	۳۸/۲	۳۸/۷	۳۷/۸	۳۸/۳	۳۶/۹
نرخ بیکاری ۱۸-۳۵ ساله	-	-	-	۱۵/۹	۱۱/۸
نرخ بیکاری ۱۵-۲۴ ساله	۲۷/۸	۲۵/۸	۲۹/۳	۲۴/۸	۱۸/۰
سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی	۴/۱	۵	۵/۵	۳/۶	۳/۶
سهم شاغلین با ساعات کار معمول بیش از ۵۰ ساعت	۴۸/۸	۵۰	۴۷	۴۷/۶	۴۱/۴
سهم اشتغال در بخش	کشاورزی	۱/۱	۱/۵	۱/۴	۱/۵
	صنعت	۳۳/۵	۳۴	۳۴/۹	۳۵/۲
	خدمات	۶۵/۳	۶۵	۶۳/۶	۶۳/۳
سهم اشتغال در بخش	خصوصی	۷۹/۹	۸۰/۹	۸۱/۱	۸۱/۷
	عمومی	۲۰/۳	۱۹/۱	۱۸/۹	۱۸/۳

جدول ۳ - شاخص های عمده نیروی کار ۱۵ ساله و بیشتر استان ها : ۱۳۹۹

شرح	نرخ مشارکت اقتصادی	نرخ بیکاری	نرخ بیکاری ۱۸-۳۵ ساله	سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی	سهم شاغلین با ساعات کار معمول بیش از ۵۰ ساعت	سهم اشتغال در بخش		
						کشاورزی	صنعت	خدمات
کل کشور	۴۱/۳	۹/۶	۱۶/۷	۹/۵	۳۴/۴	۱۷/۴	۳۳/۳	۴۹/۳
آذربایجان شرقی	۴۲/۵	۸/۰	۱۴/۵	۶/۹	۳۹/۶	۲۰/۶	۳۸/۱	۴۱/۲
آذربایجان غربی	۴۳/۴	۱۳/۲	۲۱/۸	۱۱/۴	۳۳/۰	۳۳/۱	۲۵/۴	۴۱/۵
اردبیل	۴۶/۰	۷/۴	۱۳/۳	۱۰/۲	۴۸/۶	۳۳/۱	۲۷/۳	۳۹/۶
اصفهان	۴۱/۴	۱۰/۹	۱۷/۱	۱۲/۰	۲۷/۹	۱۱/۲	۴۲/۴	۴۶/۴
البرز	۴۰/۶	۱۱/۵	۱۸/۶	۵/۹	۴۷/۵	۳/۶	۴۲/۴	۵۴/۰
ایلام	۳۴/۷	۶/۷	۱۵/۴	۱۵/۵	۳۰/۳	۲۳/۵	۲۸/۷	۴۷/۸
بوشهر	۳۸/۱	۹/۷	۱۷/۲	۳/۷	۳۷/۹	۱۲/۹	۲۸/۲	۵۸/۹
تهران	۳۹/۸	۷/۲	۱۱/۸	۳/۶	۴۱/۴	۱/۵	۳۵/۲	۶۳/۳
چهارمحال و بختیاری	۴۳/۷	۱۵/۲	۲۵/۲	۱۳/۰	۳۰/۶	۱۳/۷	۴۵/۸	۴۰/۵
خراسان جنوبی	۴۱/۸	۶/۲	۱۳/۵	۳/۲	۱۹/۰	۲۴/۰	۳۳/۴	۴۲/۷
خراسان رضوی	۴۳/۶	۶/۲	۱۰/۳	۱۳/۱	۲۷/۸	۱۸/۳	۳۴/۹	۴۶/۸
خراسان شمالی	۴۶/۲	۱۰/۸	۱۷/۶	۱۸/۵	۲۸/۴	۳۳/۹	۲۸/۲	۳۷/۹
خوزستان	۴۰/۶	۱۳/۹	۲۳/۰	۱۳/۳	۳۲/۴	۱۶/۷	۳۲/۵	۵۰/۸
زنجان	۴۵/۵	۷/۵	۱۳/۱	۷/۸	۳۹/۲	۳۲/۶	۳۳/۳	۳۴/۱
سمنان	۳۷/۶	۷/۵	۱۳/۷	۷/۱	۳۳/۲	۱۵/۲	۳۵/۲	۴۹/۶
سیستان و بلوچستان	۳۳/۸	۱۱/۴	۱۷/۸	۱۱/۳	۲۳/۷	۱۶/۳	۳۵/۹	۴۷/۸
فارس	۳۸/۱	۷/۷	۱۴/۱	۱۰/۴	۳۴/۶	۲۰/۶	۲۶/۸	۵۲/۵
قزوین	۴۳/۴	۹/۷	۱۵/۹	۱۴/۱	۳۳/۸	۲۰/۷	۳۷/۶	۴۱/۷
قم	۳۸/۱	۱۰/۰	۱۶/۰	۱۱/۵	۳۴/۳	۴/۷	۴۱/۸	۵۳/۴
کردستان	۴۳/۸	۱۴/۰	۲۲/۸	۱۲/۲	۳۷/۱	۲۴/۴	۲۶/۳	۴۹/۳
کرمان	۳۹/۶	۱۰/۶	۲۲/۴	۳/۴	۱۸/۴	۳۸/۷	۲۳/۹	۳۷/۴
کرمانشاه	۴۳/۷	۱۴/۹	۲۴/۸	۱۷/۷	۳۰/۲	۲۸/۶	۲۴/۸	۴۶/۷
کهگیلویه و بویراحمد	۳۴/۸	۱۰/۹	۲۴/۳	۱۵/۷	۳۲/۷	۱۸/۴	۳۴/۵	۴۷/۱
گلستان	۳۹/۱	۹/۱	۱۵/۷	۱۶/۱	۳۶/۳	۲۷/۱	۳۰/۱	۴۲/۸
گیلان	۴۴/۵	۹/۶	۱۹/۲	۱۰/۹	۳۳/۵	۲۵/۶	۲۶/۳	۴۸/۱
لرستان	۴۱/۱	۱۵/۲	۲۵/۹	۱۸/۶	۱۹/۰	۲۶/۳	۲۹/۱	۴۴/۵
مازندران	۴۴/۰	۷/۵	۱۶/۳	۶/۹	۳۹/۱	۱۸/۲	۲۹/۶	۵۲/۳
مرکزی	۳۵/۷	۷/۴	۱۴/۵	۱۱/۹	۳۹/۸	۱۷/۲	۴۳/۶	۳۹/۲
هرمزگان	۴۹/۰	۱۳/۵	۲۰/۹	۷/۴	۲۶/۰	۲۱/۰	۳۱/۴	۴۷/۷
همدان	۴۲/۸	۸/۲	۱۵/۱	۱۰/۷	۴۷/۵	۲۸/۸	۳۰/۶	۴۰/۵
یزد	۴۵/۲	۱۱/۱	۱۹/۲	۶/۰	۲۷/۰	۷/۹	۴۳/۷	۴۸/۵

نرخ بیکاری استان ها: ۱۳۹۹

